

[Niels Anker Kofoed]

der transport. Det undrer mig meget, hvorfor man stadig væk har så stor en afgift f. eks. på dieselvogne, når dieselmotoren dog er den motor, der bruger energien bedst og billigst. Ikke desto mindre pålægger man dieselmotoren så store afgifter, at man ikke kan bruge den i trafikken. Det mener jeg må skyldes skattemæssige hensyn, men så er det ikke energibesparende. Hvis der var lige konkurrencevilkår mellem benzin og diesel, ville dieselmotoren formentlig dække cirka halvdelen af markedet for personbiler, og derved kunne man spare en masse energi. Men det gør man ikke, fordi energiafgiften ikke er blevet styringsinstrument for energien, men er blevet et fiskalt instrument.

Jeg håber, vi kan få en mere kritisk gennemgang af den energipolitik, vi har, så vi måske kan bryde nogle af de barrierer for udviklingen af energiformerne, som jeg tror afgiftssystemet i vores politik udgør. Energiministeren var så venlig at fremhæve, at vi brugte halm. Ja, der har været interesse for at lave halmværker, men så er der en modgående bevægelse, der af miljøhensyn og andre politiske grunde siger: Nu må vi ikke afbrænde halm på markerne. Modsat af hvad måske disse mennesker har tænkt, vil man om 3-4 år, vil jeg tro, når forbudet sætter ind, ikke længere anvende halm til forbrænding. Sådan udvikler man anden teknik: På grund af et forbud bruger man ny teknik. Når halm ikke kan anvendes til afbrænding, bruger man andre systemer, så halm ikke indgår i fyringsøkonomien længere. Det er et eksempel på manglende sammenhæng i, hvordan folk tænker, og hvordan folk handler. Jeg mener, at man skal have mere fleksibilitet, sådan at det i højere grad er økonomien, der styrer forbrugernes anvendelse af energi, og at man skal undgå for stærk indblanding fra centralt hold. Dieselmotoren er et udmærket eksempel på, hvad konsekvenserne bliver, når man centraldirigerer og det reelt får andre konsekvenser, end man havde tænkt sig.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Modsat hr. Niels Anker Kofoed har vi i Det Radikale Venstre ikke noget principielt imod at anvende afgifter som styringsmiddel. Problemet er naturligvis, om man gør det rigtigt. Men det er et spørgsmål, vi nok kommer til at vende tilbage til.

Det, jeg egentlig gerne ville sige et par ord om, er netop det nye tilbud, der er kommet fra elværkerne om afregningsprisen. Efter den diskussion, der har været ført, foretrækker jeg også at opfatte hr. Poul Nielson sådan, at det i hvert fald er tilladt for udvalget at søge at finde frem til det, der ligner sandheden mellem de skarpe standpunkter, der står over for hinanden.

Det er også væsentligt, at vi i 1988 får afprøvet biogassens mulighed. Jeg har fået en melding om, at der et enkelt sted har været vanskeligheder med at få kommunegaranti i den forbindelse. Jeg ved ikke, om det er et problem, der er løst. Hvis det ikke er tilfældet, håber jeg, der findes en udvej. Jeg ved ikke, om det kan være en fælleskommunal opgave – alle kommunerne skulle jo gerne få gavn af resultatet.

Så er der vindmøllerne. Det er glædeligt, at der er noget, der tyder på, at de måske kommer til at kunne stå på egne ben uden anlægstilskud. Men jeg har forstået, at det kan skabe et problem, at elværkerne kan nægte tilslutning, når de ikke er tilskudsberettigede. Jeg ved ikke, om det er rigtigt forstået, men hvis det er tilfældet, håber jeg, at vi kan finde en opløsning på dette område.

Endelig er jeg meget spændt på, hvordan det går med hr. Poul Nielsons og mit mellemværende – om det viser sig, at vi har gulerødder nok i landet til at undgå yderligere kulværker.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Nielson, som jo er second part herinde, når vi taler til hinanden, og som giver karakterer og siger, at det er noget sludder, man siger – det vil jeg da gerne medgive kan ske, men så er det ikke første gang, det er sket fra denne talerstol – at det, jeg i realiteten mente, var, at årsagen til, at der ikke fremkom noget lovforslag vedrørende forbud mod el, var, at man ventede på lavenergirapporten. Det, den viste – og det ved hr. Poul Nielson også godt – er, at der over en 20-årig periode set i et samfundsøkonomisk perspektiv ingen forskel er på 100 pct.s, 50 pct.s og 35 pct.s huse. Det var det, vi ventede på, og det var det, vi håbede var argument nok. Det var det altså ikke, og det må vi tage stilling til senere i dag; så får vi se, hvilke argumenter vi da har.